375D0460

30.7.75 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* N:o L 199/37

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 22 päivänä heinäkuuta 1975,

yhteisistä tutkimusohjelmista ja tutkimusten yhteensovittamista koskevista ohjelmista eläinleukoosien, karjan jätevesien, naudanlihatuotannon ja kasvivalkuaisaineiden tuotannon aloilla

(75/460/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon edustajakokouksen lausunnon(1),

sekä katsoo, että

maataloustutkimuksen yhteensovittamisesta 27 päivänä kesäkuuta 1974 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1728/74(2) säädetään kansallisten maataloustutkimushankkeiden yhteensovittamisesta yhteisön tasolla yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden saavuttamisen edistämiseksi,

edellä tarkoitetun asetuksen 5 artiklassa säädetään, että neuvosto päättää erityisistä toimenpiteistä sellaisten kansallisten tutkimushankkeiden yhteensovittamiseksi, joiden tarkoituksena on mahdollistaa käytettyjen keinojen tehokas järjestäminen, tulosten tehokas hyödyntäminen ja hankkeiden ohjaaminen yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden mukaisesti, sekä jäsenvaltioiden pyrkimysten tukemiseksi tai täydentämiseksi tarkoitettujen yhteisten hankkeiden panemiseksi täytäntöön aloilla, jotka ovat yhteisölle erityisen tärkeitä,

eläinkulkutauteja koskevan tutkimuksen edistyminen parantaa suoraan maatilojen tuottavuutta ja poistaa suuria esteitä lainsäädännön yhdenmukaistamisessa ja eläinten ja eläintuotteiden kaupassa, jota käydään sekä yhteisössä että kolmansien maiden kanssa; erotusdiagnoosin ja vastustuskyvyn kehittymistä koskevan tiedon puuttuminen lintuleukoosin ja Marekin taudin osalta aiheuttaa vakavia vaaroja siipikarjatiloille; nautojen leukoosin varman diagnoosimenetelmän puuttuminen on este nautojen vapaalle liikkumiselle,

eläintuotannon erikoistuminen ja tehostuminen on johtanut suuriin ja tehokkaisiin karja yksikköihin, joilta usein puuttuu laidunmaa; näiden tuotantoyksikköjen jätteiden hävittäminen aiheuttaa vakavia ympäristöongelmia erityisesti silloin, kun nämä tilat usein sijaitsevat asutuskeskuksien lähettyvillä; toisaalta karjan jätevesillä voi olla suuri arvo viljelmien lannoituksessa; lannoitus tehdään yleensä kivennäislannoitteilla, jotka ovat kalliita ja joiden saatavuus pitkällä aikavälillä ei ole taattu; kyseisten lannoitteiden tehokas käyttö voi saastuttaa ympäristöä,

huomattavalla osalla yhteisön maatiloista tulot ovat riippuvaisia naudantuotannon tuloksista; rakenneongelmista huolimatta tehokkaan naudanlihatuotannon kannattavuutta voidaan parantaa; tarvittavaa tuottavuuden kasvua ei voida saavuttaa hintoja korottamalla; tämän vuoksi tarvitaan karjankasvatusmenetelmien, lihan laadun ja eläinkohtaisen lihatuotoksen kehittämistä; tutkimusten edistyminen on yleensä hitaampaa ja tutkimustuloksien soveltaminen suoraan on vaikeampaa naudanlihatuotannon alalla,

yhteisössä on vakava vaje valkuaisaineiden hankinnassa eläinten rehuksi; samanaikaisesti valkuaistuotteiden kustannusten merkitys eläintuotteiden omakustannushinnassa kasvaa; tämän vuoksi on välttämätöntä lisätä valkuaisaineiden tuotantoa yhteisössä; huomattava apu tilanteeseen voidaan saada parantamalla yksikkökohtaista valkuaisainetuotosta, joka on peräisin yhteisössä nykyisin olemassa olevista viljelmistä; sen ohella on tutkittava uusien hyvin valkuaispitoisten lajien ja lajikkeiden käyttöön ottoa; samanaikaisesti on tarpeen tutkia valkuaisaineiden käyttöä eläinten rehuissa, ja

neuvoston on päätettävä yhteisön rahoitusosuudesta,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

1. Hyväksytään eläinleukooseja ja karjan jätevesiä koskevat yhteiset tutkimusohjelmat ja tutkimusten yhteenso-

(1) EYVL N:o C 157, 14.7.1975, s. 10
(2) EYVL N:o L 182, 5.7.1974, s. 1

vittamisohjelmat sekä naudanlihan ja kasviperäisten valkuaisaineiden tuotantoihin liittyvät yhteiset tutkimusohjelmat, sellaisina kuin ne on esitetty liitteessä.

2. Ohjelmat alkavat vuonna 1975.

2 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt tämän päätöksen soveltamisesta, erityisesti yhteisen ohjelman yhteydessä noudatettavista tieteellisistä tärkeysjärjestyksistä, tutkimuskeskusten valintaperusteista ja laitoksista, jotka kutsutaan osallistumaan erityisiin hankkeisiin, sekä ohjelman suuntaamisesta toteuttamisaikana, annetaan asetuksen (ETY) N:o 1728/74 8 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3 artikla

Komissio takaa eläinleukooseja ja karjan jätevesiä koskevien yhteensovittamisohjelmien toteuttamisen erityisesti järjestämällä seminaareja, kokouksia, tutkimusvierailuja, tutkijavaihtoja ja tieteellisiä yhteistoimintakokouksia sekä keräämällä, arvioimalla ja julkaisemalla tuloksia.

4 artikla

Ohjelmien päätyttyä, kuitenkin viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 1977 komissio toimittaa edustajakokoukselle ja neuvostolle kertomuksen tähän päätökseen liittyvien ohjelmien toteutettujen toimien tuloksista ja näille toimille 5 artiklan mukaisesti myönnettyjen varojen käytöstä.

5 artikla

Yhteisö rahoittaa 1 artiklassa tarkoitettujen ohjelmien täytäntöönpanoa seuraavasti:

Eläinleukoosit:	
Yhteensovittamisohjelma	310 625 LY
Yhteinen ohjelma	1 350 750 LY
Karjan jätevedet:	
Yhteensovittamisohjelma	153 750 LY
Yhteinen ohjelma	2 140 000 LY
Naudanlihatuotanto:	
Yhteinen ohjelma	3 772 000 LY
Kasvivalkuaisaineiden tuotanto:	
Yhteinen ohjelma	2 572 875 LY

Tehty Brysselissä 22 päivänä heinäkuuta 1975.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. MARCORA

LIITE

OHJELMIEN TIETEELLINEN SISÄLTÖ

1. ELÄINLEUKOOSIT

Lintuleukoosit ja Marekin tauti

a) *Marekin taudin ja lintuleukoosien välistä erotusdiagnoosia koskevien tutkimusten yhteensovittamisohjelma*

— yhteisten perusteiden vahvistaminen näiden kahden taudin väliselle erotusdiagnoosille järjestämällä säännöllisiä jäsenvaltioiden tiedemiesten tapaamisia komission suojeluksessa.

b) *Yhteinen tutkimusohjelma vastustuskyvyn kehittymisestä Marekin tautia vastaan; ohjelman tarkoituksena on parantaa rokotusten tehokkuutta ja kehittää uusia tämän taudin torjuntamenetelmiä*

— vastustuskykytyyppi:

rokotuksella aikaansaatu vastustuskyky: rokotusvirheiden tutkimus perinnöllinen vastustuskyky: tutkimukset vastustuskyvyn perinnöllisyydestä, rokotukset, joilla tutkitaan perinnöllistä vastustuskykyä ja herkkyyttä Marekin tautia vastaan;

— vastustuskyvynstimulaatio:

tutkimukset antigeeneillä, joilla on viruksen rakenne, ja antigeeneillä, jotka liittyvät Marekin taudin virukseen ja herpestä lähellä oleviin viruksiin.

— vastustuskykymekanismit:

— vasta-aineet:

— niiden merkitys perinnöllisessä vastustuskyvyssä

— humoraalisten vasta-aineiden merkitys rokotuksella aikaansaadussa vastustuskyvyssä,

— vasta-aineet ja solunvälitteinen vastustuskyky,

— soluvälitteinen vastustuskyky ja makrofagien merkitys; niiden merkitys rokotuksella aikaansaadun vastustuskyvyn ja perinnöllisen vastustuskyvyn erityisinä välittäjinä,

— interferoni,

— kohdesolujen vastustuskyky mutaatioita vastaan: imusolujen pahalaatuisten muutosten vaikutus muuttuneisiin ominaisuuksiin,

— luonnolliset hormonit: stressin vaikutus;

Nautojen leukoosi

a) *Nautojen leukoosin taudinmäärityksen parantamista koskevien tutkimusten yhteensovittamisohjelma*; ohjelman tarkoituksena on saada parempia torjuntatoimenpiteitä kehittämällä yksinkertainen, varma ja vakioitu koe aikaista diagnoosia varten ja helpottamalla eläinkulkutauteja koskevia tutkimuksia:

— erityismenetelmien kehittäminen nautojen leukoosin aikaista diagnoosia varten; tähän sisältyy immunodiffuusion, immunofluoresenssin ja radio-immunologisten tekniikkojen sovellusten tutkiminen,

— nautojen leukoosin tarttuvan muodon ja muiden muotojen erittely sekä kasvainten histologinen tutkimus,

— elektroforeettiset tutkimukset, joiden tarkoituksena on eritellä nautojen akuutin leukoosin solut kroonisista soluista.

Näiden tutkimusten tuloksena on:

— histologisten värjäystekniikkojen vakiointi,

— serologisten tulosten ja taudin eri kudospatologisten muotojen toisiaan- vastaavuus;

b) Virologisia ja etiologisia tekijöitä koskeva yhteinen tutkimusohjelma nautojen leukoosin taudinaiheuttajan tunnistamiseksi ja tutkimiseksi:

— laboratoriomenetelmät:

— C-tyyppisten viruspartikkelien laajamittaisten tuotanto- ja paljousmääritysmenetelmien kehittäminen,

— työ kudosviljelmillä ja ensisijaisilla solulinjoilla; siirto *in vitro*; viruksen titrausmenetelmät,

— C-tyyppisen viruspartikkelin biokemiallisten, biofysikaalisten ja antigeenisten ominaisuuksien tutkimukset ja kyseisen viruspartikkelin merkitys leukoosin etiologiassa, erityisesti: eri puhdistusmenetelmät, käänteiskopioijaentsyymin ominaisuudet, RNA 60–70S:n ominaisuudet, C-tyyppisen viruspartikkelin valkuaisaineiden ominaisuudet, hybridisaatio ja taudin induktioyritys C-tyyppisten puhdistettujen viruspartikkelien avulla;

— nautojen leukoosin perinnöllisyys, patogeneesi ja siirto:

— piilevän siirron tutkimus,

— tutkimukset sen määrittämiseksi, onko olemassa latenssiaika (ei oireita, mutta virus on olemassa) ja miten tämä tila ilmenee ja muuttuu; tutkimukset leukoosivaiheen ilmenemisestä sekä C-tyyppisten viruspartikkelien tehtävästä; siirto munasolun ja sperman kautta,

— etiologisen tekijän virulenssin lisäyskokeilut; soluttoman leukoottisen aineiston ja soluja sisältävän leukoottisen aineiston siirtäminen vastasyntyneisiin vasikoihin inkubaatioajan lyhentämiseksi, viruksen tiivistämiseksi isännässä ja taudinaiheuttajan tehtävän tutkimiseksi; kokeet, joilla helpotetaan siirtymistä hematologisesta vaiheesta tumoraaliseen vaiheeseen; siirto säteilyttämällä ja hylkimistä vastustavia lääkkeitä käyttämällä,

— nautojen leukoosin siirtyminen muihin lajeihin.

II. VOIMAPERÄISEN KARJANHOIDON JÄTEVEDET

a) *Tutkimusten yhteensovittamisohjelma, jolla vahvistetaan voimaperäisen karjanhoidon jätevesien määritysmenetelmät yhteisössä ja haetaan paikallisiin tilanteisiin mukautettuja ratkaisuja:*

— määritysmenetelmien vertailu,

— hajujen ja taudinaiheuttajien torjunta varastosäiliöiden kemiallisella käsittelyllä,

— navettahajujen torjunta,

— jätevesien käyttö muihin kuin maataloustarkoituksiin;

b) *Yhteinen tutkimusohjelma, jonka tarkoituksena on tehostaa ja täydentää tutkimuksia jätevesien käytöstä levittämällä*

— lietelannan tuotanto ja varastointi, erityisesti taudinaiheuttajien hävittäminen, typpipitoisuuden ja biologisen hapentarpeen (BHT) vähentäminen, hajujen kemiallisten osasten tutkiminen ja varastosäiliöiden tuuletus hajujen poistamiseksi,

— lietelannan fysikaalisten, kemiallisten ja mikrobiologisten ominaisuuksien vaikutuksen tutkiminen, erityisesti ravinnepitoisuuden, orgaanisen aineksen ja saastuttavien aineiden pitoisuuden vaikutus sadon määrään ja laatuun, maaperän ominaisuuksiin, maaston kasvistoon ja eläimistöön, veden laatuun verrattuna maaperätyyppeihin, lietelannan määriin, lietelannan käsittelyyn, levityskausiin, ilmastoon, viljelmiin, levitysmenetelmiin,

— saastuttavien aineiden pitoisuus; saastuttavien aineiden vaikutus erityisesti taudinaiheuttajien ja loisten, raskasmetallien (erityisesti kupari), antibioottien, antiseptisten aineiden ja puhdistusaineiden osalta,

— matemaattisen mallin luominen: panos sisältää välttämättömät tekijät kuten lietelannan ominaisuudet, maalajin, ilmastolliset tekijät ja viljelmät tietojen saamiseksi paikallisella tasolla tehtyjen päätösten ekologisista ja taloudellisista vaikutuksista.

III. NAUDANLIHATUOTANTO

Yhteinen tutkimusohjelma naudanlihatuotannon tehokkuuden, lihan laadun ja ruholihan tuotoksen parantamiseksi

1. Tavoitteena on saada suurempi määrä elinkelpoisia vasikoita seuraavien seikkojen vuoksi:

   — parempi siitoksen hallinta:

      — lyhentämällä vasikoimisväliä,

      — samanaikaistamalla kiimat,

      — määrittämällä sukupuoli,

      — superovulaatiolla ja munien transplantaatiolla,

   ja tarkastella näiden menetelmien käytännön sovelluksia suhteessa karjan parantumiseen ja naudanlihatuotannon kasvuun;

   — perinataalisista suolistoinfektioista, syntymän aikaisista ja sen jälkeisistä aineenvaihdunta- ja hengityselintaudeista aiheutuvan vasikoiden kuolleisuuden aleneminen,

   — aikainen vasikointi ja teurastettavaksi tarkoitettujen ensimmäistä kertaa poikivien hiehojen käyttö edistämällä aikaisempaa tiineyttä ja vasikoinnin induktiota ilman, että näillä on vaikutusta vasikoiden elinkelpoisuuteen ja ruhon ja lihan laatuun, ja perehtymällä ongelmiin, jotka koskevat kasvun ravitsemuksellista ja endokriinistä tarkkailua, kiimaa, poikimista ja imettämistä tämän alan tutkimustulosten tehokkaan soveltamisen näkökulmasta.

2. Tavoitteena on parantaa lihan laatua ja lisätä ruhon painoa siten, että ymmärretään paremmin geneettisiä, fysiologisia ja ravitsemuksellisia tekijöitä, jotka vaikuttavat ruhon lihaisuuteen:

   — käyttämällä sonneja teuraspainon kasvattamiseksi,

   — tutkimalla nautojen käyttäytymistä,

   — parantamalla naudanlihatuotannon ravitsemuksellista tehokkuutta,

   — tutkimalla niitä ravitsemuksellisia ja fysiologisia tekijöitä, jotka vaikuttavat nautojen kasvuun ja ruhon kehitykseen, tutkimustulosten soveltamiseksi käytännössä,

   — vakioimalla eläimen ja sen ruhon arviointiperusteet ja parantamalla ruhon ja lihan laadun tutkimusta ravitsemuksellisten ja geneettisten kokeilujen tulosten yhteydessä,

   — parantamalla ruhon käyttöä teknologisin keinoin, toisin sanoen tutkimukset paloittelun, pakkaamisen ja leikkuun vaikutuksista lihan laatuun.

3. Tavoitteena on saada erityisesti yhteensovittamisohjelmilla ja valintaperusteiden vertailututkimuksilla parempi ymmärtämys puhtaana rotuna tai friisiläisen rodun kanssa risteyttämiseen käytettyjen tärkeimpien eurooppalaisten rotujen sopivuudesta hedelmällisyyden, aikaisen sukukypsyyden, vasikoinnin helppouden, perinataalisten tautien geneettisen vastustuskyvyn, emokyvyn, kasvun, ravintotuotoksen sekä ruhon ja lihan laatuominaisuuksien osalta tutkimalla veriryhmiä ja geneettisiä merkkejä, jotta tehtäisiin valinta hyvälaatuisen lihan tuottamiseksi.

   Tutkimuksissa on otettava huomioon naudanlihatuotannon taloudellinen tärkeys ottamalla huomioon biologiset ja taloudelliset seikat yhteisön maidon- ja lihantuotannon tasapainon parantamiseksi.

IV. KASVIVALKUAISAINEET

Yhteinen tutkimusohjelma kasvivalkuaisaineiden laadun ja määrän parantamiseksi

— valkuaisaineiden tutkimus- ja arviointimenetelmät ja -tekniikat:

   — määrityksen automatisaatio,

   — polyfenolien vaikutus energiatasapainoon ja typen sulavuuteen,

   — seuraavien seikkojen suhteet: valkuaisaineiden sulavuus *in vivo* -olosuhteissa ja niiden fyysinen liukenevuus ja liuottaminen eri entsyymien avulla.

— hyvin valkuaisainepitoisten kasvienkeh ittäminen:

Tutkimukset genetiikan ja valinnan aloilla

— rehuheinäkasvit ja rehupalkokasvit

— typpeä sitovien bakteerien merkitys,

— puna-apilan ja mailaksen käytön kehitysmenetelmät,

— lannoitteiden vaikutukset,

— mahdollisuudet valita rehuheinäkasveja niiden valkuaisainepitoisuuden vuoksi,

— hyvin valkuaisainepitoisten rehuyrttien tuotanto;

— siemenkasvit

— typpeä sitovien bakteerien merkitys,

— eri lajikkeiden valkuaisaineiden tutkimus,

— herneen käytön kehittäminen,

— valkuaisainepitoisuutta koskeva valintamenetelmä,

— uusien lajikkeiden mukauttaminen eurooppalaisiin olosuhteisiin;

— hyvin valkuaispitoisten eri eurooppalaisten lajikkeiden käytön tutkimus.

— viljojen kehittäminen:

— proteosynteesi viljoissa, sen reaktiotiet ja säätely, geneettinen muuntelu ja sen vaikutukset,

— itsepölyttävien viljojen (vehnä ja ohra) geneettisen kehityksen mahdollisuudet ja menetelmät:

— valinta suurista kokoelmista,

— risteytykset,

— mutaatioiden käyttö,

— valintaseulojen tutkimukset;

— maissin genetiikka ja erityisesti:

— geenien Floury 2 ja Opaque 2 käyttömenetelmät,

— muuttajageenit,

— tutkimus, joka koskee korkeiden valkuaisainepitoisuuksien, näiden valkuaisaineiden laatujen ja jyvätuotoksen suhteita.